

S nápísem fantazie

Jayk3M

Když slunce krášli ticho a déšť uhasí hádku, usedni mezi květy.
.přišel čas pro pohádku.
Zahrada bije tichem, ten tlukot slyšet je, otvírám velkou knihu
s nápísem fantazie.

/refren../

Jsem pohádkovým princem, co ztratil chuť se smát.
Jsem pohádkovým princem, tak kdo sem já /Kdo sem Já?!/
Jsem pohádkovým princem, co ztratil chuť se smát.
Jsem pohádkovým princem, chybí ti princezna. /chybí ti princezn
a./

Když slunce krášli ticho a déšť uhasí hádku, usedni mezi květy.
.přišel čas pro pohádku.
Zahrada bije tichem, ten tlukot slyšet je, otvírám velkou knihu
s nápísem fantazie.

Na prvních stránkách vidím sebe na kopci, jak sedím s hlavou v
klíně s výčítkou na srdci.
A zmožen světem koukám ctí méno soupeřů. Zatím co o kus dál princ
vchází do dveří, a kdo mi nevěří ať tam běží. A komu na tom
nezáleží ať sedí tiše a poslouchá jak příběh vnímám já. A proč
mám být pan úžasný když není paní užasná? /Vedleněj si půvabná/
i bez šatů z růží, a já neumím vyrovnat se krásnému muži.
Tak koukám na vás dva, a sedím kousek dál, a smutně poslouchám
co ti princ povídá. A je mi jedno že slunce ztratilo barvu, já
také přihlížím jak ztrácím princeznu. A je mi jedno že sem sám
pomalu na konci, chci ať si šťastná s výčítkou na srdci.

/refren../

Jsem pohádkovým princem, co ztratil chuť se smát.
Jsem pohádkovým princem, tak kdo sem já /Kdo sem Já?!/
Jsem pohádkovým princem, co ztratil chuť se smát.
Jsem pohádkovým princem, chybí ti princezna. /chybí ti princezn
a./

A jaro míjí zimu tak..jak Ty míjíš mě, když sedím na kopci bez
špetky naděje. Zas fouká teplý vítr přes stébla trávy, a kreslí
bez zármutků zeď mezi námi. Závidím mu jeho klid, i to že není
nikým. Že létá mezi stromy jež nikdy neuvidím. A hlavně to že
hladí tebe když spíš. Že aspoň on je s tebou když mě už nevěříš
. Pošlu ti po něm vzkaz, jestli to dovolíš. A až se probudíš zj
istíš, že i já stále ještě v hlouby srdce doufám že víš že exis
tuju i já.